

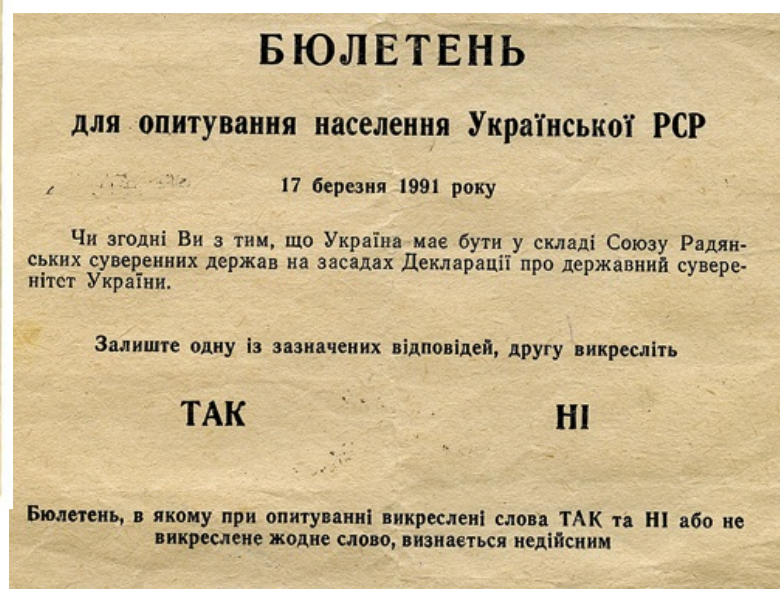

День Незалежності України — державне свято України, яке відзначається щороку 24 серпня на честь ухвалення Верховною Радою УРСР Акту проголошення незалежності України, що прийнято вважати датою відновлення незалежної держави Україна.

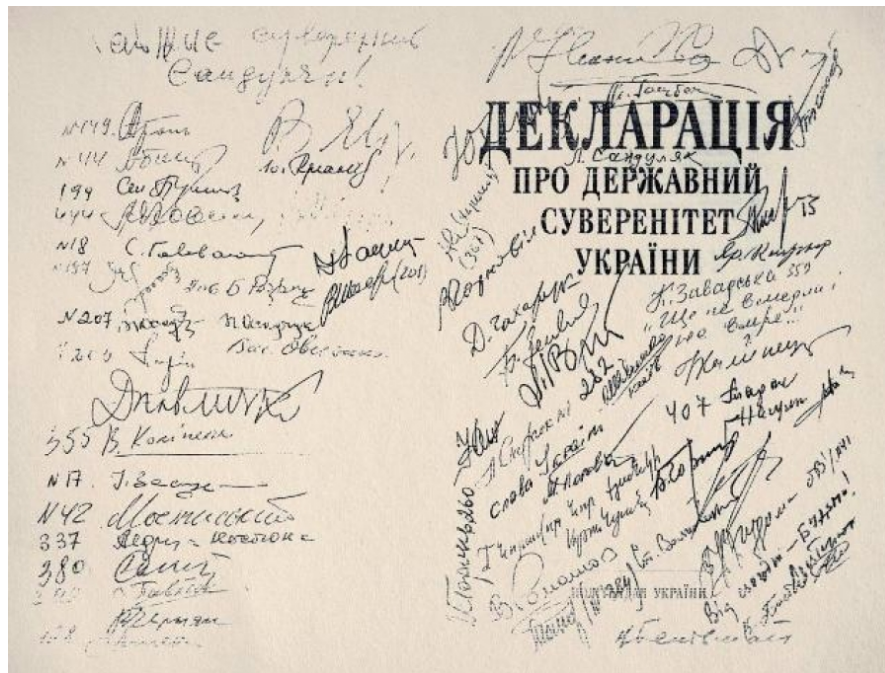
Історія

17 березня 1991 року проводився єдиний в історії СРСР **Всесоюзний референдум про збереження СРСР**.

Одночасно з цим референдумом в Україні було проведене **республіканське консультативне опитування**: «чи згодні ви, що б Україна була у складі Союзу Суверенних Республік на підставі Декларації про державний суверенітет України». Позитивно на нього відповіло більше 80 % опитаних.

16 липня 1990 року Верховною Радою УРСР прийнята Декларація про державний суверенітет України — документ про

проголошення державного суверенітету України.

24 серпня 1991 року Верховна Рада Української РСР ухвалила Акт проголошення незалежності України, який 1 грудня 1991 року підтвердив волю народу на Всеукраїнському референдумі.

У цьому документі зазначалося: “Виходячи із смертельної небезпеки, яка нависла була над Україною у зв'язку з державним переворотом в СРСР 19 серпня 1991 року, продовжуючи тисячолітню традицію державотворення в Україні, виходячи з права на самовизначення, передбаченого Статутом ООН та іншими міжнародно-правовими документами, здійснюючи Декларацію про державний суверенітет України, **Верховна Рада урочисто проголошує незалежність України та створення самостійної української держави — України.**”

Територія України є неподільною і недоторканною. Віднині на території України мають чинність виключно Конституція і закони України. Цей акт набирає чинності з моменту його схвалення”.

Україна незалежна

24 серпня 1991 р. було ухвалено Акт проголошення незалежності України.

1 грудня 1991 р. документ отримав всенародну підтримку: під час референдуму.

На підтвердження Акту проголошення незалежності Верховна Рада України вирішила провести 1 грудня 1991 р. республіканський референдум, на якому кожен громадянин мав чітко відповісти «Так, підтверджую», або «Ні, не підтверджую» на питання: «Чи підтверджуєте Ви Акт проголошення незалежності України?»

Із 37885,6 тис. громадян України, котрі були внесені до списків для таємного голосування, взяли участь у голосуванні 31891,7 тис. (84,18%). Із них позитивно відповіли 28804,1 тис. виборців (90,92%).

Втретє за 350 років від [Визвольної війни середини XVII ст.](#) Україна здобула самостійність.

24 серпня 1991 р. наша держава офіційно отримала назву — **Україна**, що відповідає історичній традиції. Розпочався процес утвердження **атрибутів державності**, без яких не існує суверенних держав.

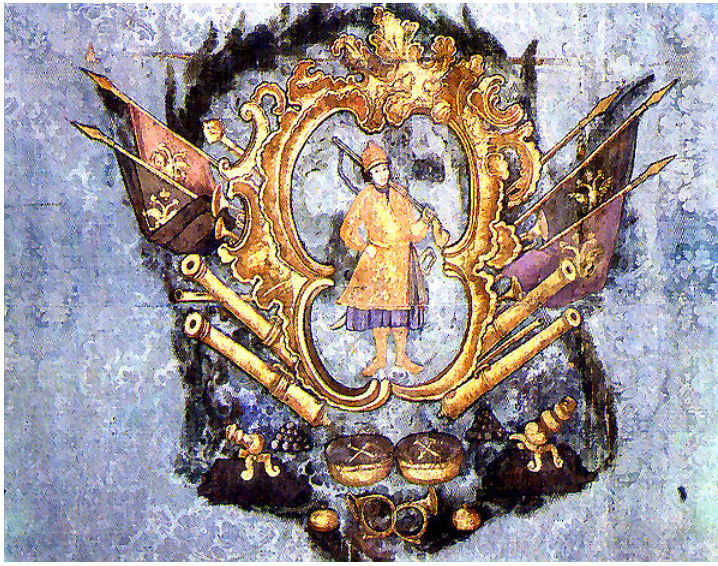
Державний Прапор України

4 вересня 1991 р. над куполом будинку Верховної Ради замайорів національний синьо-жовтий український прапор, а 28 січня 1992 р. він отримав статус державного.

Жовто-блакитні барви символізували Київську Державу ще до християнізації. Після прийняття християнства ці кольори освячувалися образом животворного Хреста.

Після нашої татарської орд Батия ця символізація зникла, але згодом відродилася в церковних оздобах, на гербах українських міст. Майже всі герби міст Київщини й України загалом обрамлялися жовто-блакитними кольорами.

З XVIII століття полкові й сотенні козацькі прапори Війська Запорозького все частіше виробляються з блакитного полотнища, на якому жовтою фарбою наносять хрест, зорі, зброю, постаті святих.

Процес розробки зовнішньої атрибутики тривав і в XX столітті. 22 березня 1918 року жовто-блакитний прапор був затверджені Центральною Радою. За гетьманського уряду П.Скоропадського порядок кольорів у прапорі було змінено на синьо-жовтий.

23 серпня 2004 року Президент України Леонід Кучма підписав Указ «Про День Державного Прапора України».

Державний Гімн України

Павло Чубинський

Михайло
Вербицький

Національно-патріотичний гімн "**Ще не вмерла Україна**" був створений 1862 р. поетом, етнографом і фольклористом, уродженцем Східної України **П.Чубинським** та покладений на музику композитором **М.Вербицьким**.

У царській Росії крамольну пісню було заборонено, а самого П.Чубинського "за мазепинство" вислано на сім років до Архангельської губернії.

З постановням [Української Народної Республіки](#) ця патріотична пісня виконувала функцію державного гімну: супроводжувала ті чи інші урочисті заходи, лунала під час офіційних зустрічей іноземних делегацій.

15 січня 1992 музична редакція Державного гімну була затверджена Верховною Радою України. [6 березня 2003 року](#) [Верховна Рада України](#) ухвалила Закон “Про Державний гімн України”. Законопроектом пропонувалося затвердити як Державний гімн Національний гімн на музику М. Вербицького зі словами тільки першого куплета і приспіву пісні П.Чубинського «Ще не вмерла Україна». Перша строфа гімну звучить «Ще не вмерла України і слава, і воля».

Державний Герб України

Малий Герб України був затверджений 19 лютого 1992 року.

ДЕРЖАВНИЙ ГЕРБ УКРАЇНИ
(кольорове та чорно-біле зображення)

Великий герб України існує у вигляді законопроекту. Центральною геральдичною фігурою обох гербів є тризуб Володимира I Святого, великого князя київського, володаря Русі.

З історії Герба України

З найдавніших часів тризуб шанується як магичний знак, свого роду оберіг.

За часів Київської Русі зображення тризуба знаходять на монетах, печатках, посуді, цеглі, настінних розписах.

Київський князь
Володимир
Святославович (980—
1015 рр.) карбував
тризуб на монетах, де
з одного боку
зображувався портрет
володаря, а з
іншого— тризуб.

25 лютого 1918 року в Коростені
Українська Центральна Рада прийняла
Тризуб за гербом УНР.

Уперше спроба конституційно
оформити Тризуб як державний герб
була зроблена у травні 1920 у проекті
Конституції, розробленому
Всеукраїнською Національною Радою.

Герб УРСР, опис якого було
закріплено в Конституції 1919 року, був
повністю тотожний гербу РСФРР: на
червоному полі золоті серп і молот на тлі променів висхідного сонця,
щит оточувало колосся пшениці, знизу розташовувалася стрічка з
девізом «Пролетарі всіх країн, єднайтеся!» на російській і українській
мовах.

У 1992 р. Верховна Рада України затвердила
сучасний Державний Герб України.

Постановою Верховної Ради України “Про
Державний герб України” затверджено тризуб як
малий герб України.

15 липня 2009 року кабмін затвердив [проект Великого Державного Герба України](#).

Він включає зображення Малого Герба у центрі, по боках від нього—фігури лева і запорізького козака, знизу— синьо-жовта стрічка, а зверху— княжа корона.

© Wikipedia/CC

[Прийняття Конституції - Основного Закону України](#)

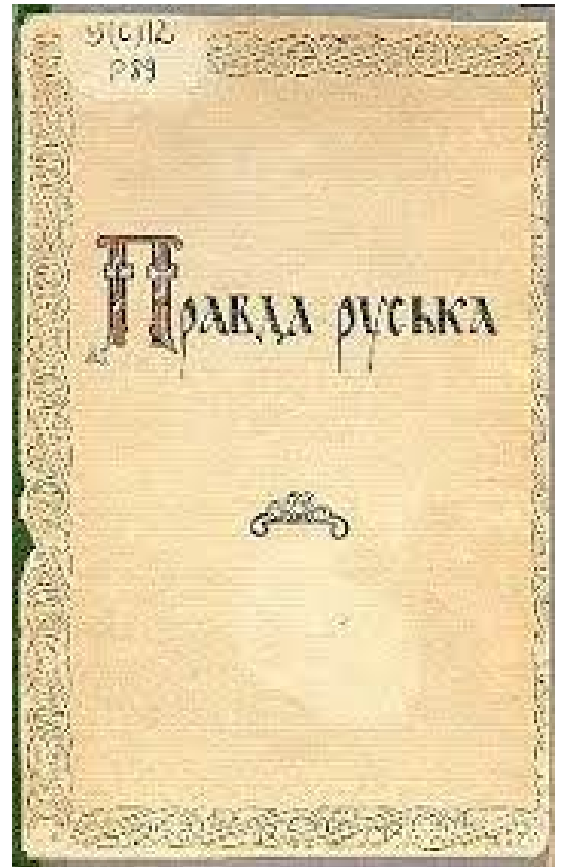

Важливим етапом державотворення є [прийняття п'ятою сесією Верховної Ради України 28 червня 1996 року Конституції - Основного Закону України](#).

Ця подія завершила період державного становлення, закріпила правові основи незалежності України. Наша країна реально стала невід'ємною частиною європейського і світового співтовариства.

Український шлях до Конституції був складним і тернистим.

Перша згадка про звід законів « Статут і закон руський » міститься в договорах з Візантією 911р. та 944 р. В XI ст. правові статuti IX – X ст. увійшли до „Руської правди ” князя Ярослава Мудрого.

Яскраву сторінку в історію світових конституційних пошуків вписав **Пилип Орлик**, якого у XVIII ст. після смерті І. Мазепи було обрано гетьманом України в еміграції.

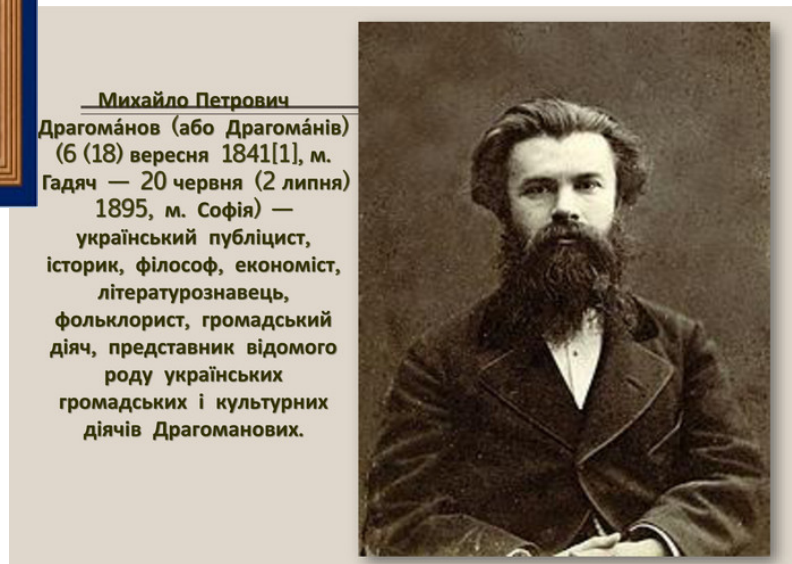
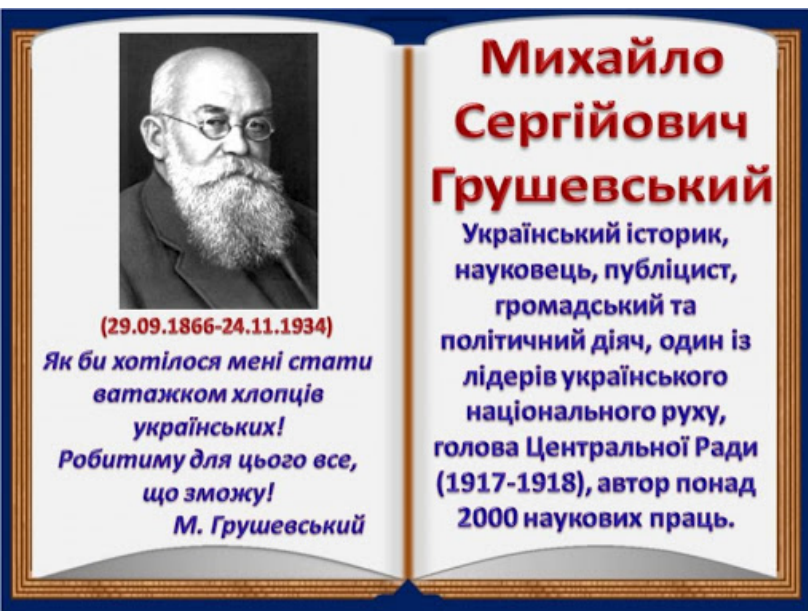
Його праця „Пакти і Конституції законів і вольностей Війська Запорізького” (1710) вважається першою конституцією української держави.

В її основу закладено ідею природного права і договірного походження держави, згідно з якою народ України укладає договір з гетьманом, передаючи йому частину своїх свобод заради забезпечення внутрішньої злагоди .

Пізніше мотиви справедливості, свободи, рівності, братерства звучали в документах [Кирило-Мефодіївського товариства \(1845-1847\)](#).

Наступні кроки у створенні політико-правової концепції гармонійного суспільства зробили [Михайло Драгоманов](#) та [Михайло Грушевський](#).

Ці теоретичні надбання української визвольної думки відіграли велику роль у політичних процесах, що відбувалися в Україні після Лютневої революції і Жовтневого більшовицького перевороту, які 1917 року стерли з політичної карти світу Російську імперію.

В листопаді 1917 р. Центральна Рада України (перший в історії України виборний орган парламентського типу) прийняла III Універсал, який став першим конституційним актом нової української держави, де українському народові гарантувалася недоторканість особи, свобода слова, друку, зборів, віросповідань.

А вже 22 січня 1918 року Центральна Рада ухвалила IV Універсал, який проголосив суверенність і незалежність Української Народної Республіки.

Проекту Конституції УНР („Статут про державний устрій, права і вольності УНР”) не судилося набути чинності через державний переворот у квітні 1918 р., який скасував нововведення Центральної Ради.

Майже одночасно з процесами відродження української держави на території, яка входила до складу Російської імперії, в іншій частині України, що була під владою Австро-Угорщини, було створено Українську Національну Раду, яка 9 листопада 1918 року оголосила суверенітет Західно-Української Народної Республіки і схвалила **Тимчасовий основний закон ЗУНР**.

За цим конституційним актом влада належала народові, який через рівне, таємне, безпосереднє та пропорційне голосування міг обирати парламент.

Але через вісім місяців внаслідок україно-польської війни ЗУНР припинила існування.

В березні 1919 року, під час військової боротьби більшовиків за встановлення в Україні радянського режиму, на III Всеукраїнському з'їзді Рад було прийнято першу Конституцію УРСР, а після утворення 1922 року СРСР в неї було внесено певні зміни

Пізніше двічі, згідно з новими Конституціями СРСР 1936 р. і 1977 р., було прийнято Конституції УРСР в 1937 р. і 1978 р.

Ухваленням „Декларації про державний суверенітет України”, проголосованої Верховною Радою України 1990 року «під завісу перебудови в СРСР», стало початком новітнього конституційного процесу в Україні.

Протягом 1991-1996 років комісіями, окремо створеними Верховною Радою та Президентом, було складено кілька проектів Конституції, які тривалий час обговорювалися, доповнювалися і доопрацьовувалися.

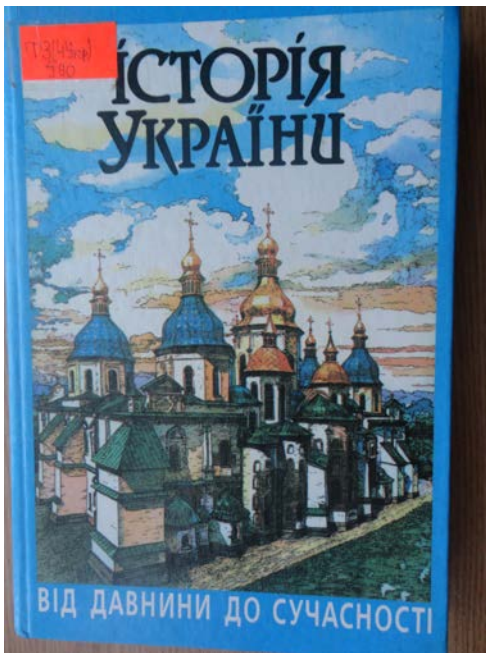
28 червня 1996 року Верховна Рада прийняла чинну Конституцію України і Закон про введення її в дію.

Згідно з Основним законом, Україна – суверенна і незалежна, демократична, соціальна і правова держава.

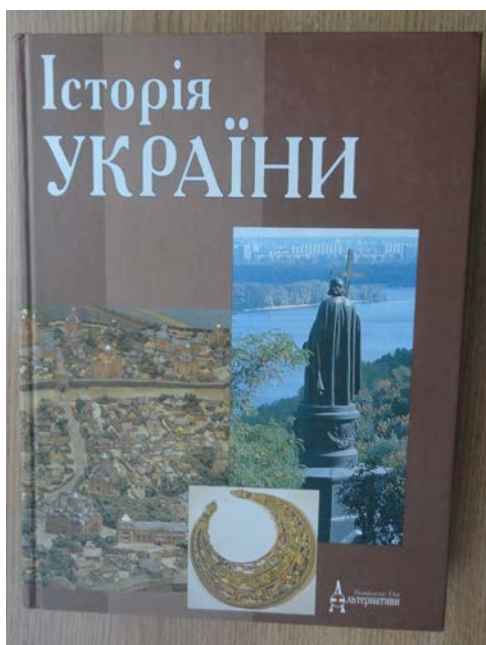

За Україну, за її долю, за честь і волю, за народ!: фотолітопис до 100-річчя української національної революції 1917-1921 рр.-Київ: Видавничий дім Ін Юре.-2017.-362 с.

Історія України / За ред Ю.Сливка.-Вид 4-те.- Львів:Світ.-2003 .-520 с.

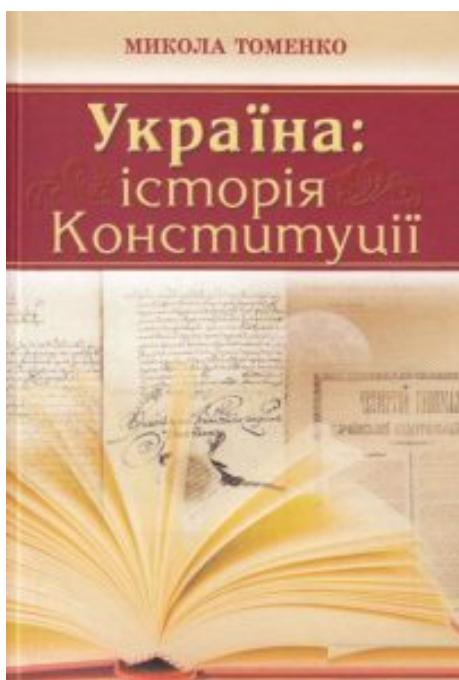
Історія України: навч. посібник / За ред. В.А.Смолія.-Київ: Альтернатива.-1997.- 416 с.

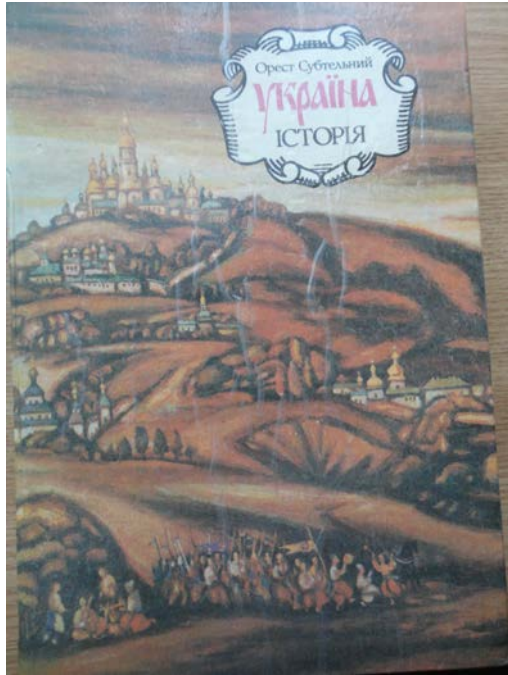
Історія конституційного законодавства України:
збірник документів.-Харків.-2007.-256 с.

Мироненко О.М. Історія Конституції України.-
Київ: Ін Юре.-1997.-60 с.

Томенко М.В. Україна: історія Конституції. — Київ : Генеза,
2015. — 144 с.

Субтельний О. Україна: історія.-Вид. 3-тє,
перероб. і доп. –Київ: Либідь.-1993 .-720 с.